

meget rigtigt, at de Øjne, hvormed man ser paa et saadant Forslag, maa være noget anderledes i en Tid, hvor der er Udsigt til, at Statsbanerne kan i alt Fald bære sig og give et mindre Overskud, end paa en Tid, hvor de giver et betydeligt Underskud. Jeg vilde heller ikke være fremkommet med et saadant Forslag, hvis det havde været i en Periode, hvor man kunde regne med et stort Underskud af Statsvirksomhederne. Men nu er Forholdet lykkeligvis et andet. Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) var ogsaa inde derpaa og omtalte lidt pessimistisk Resultatet af Februar Maaned, men det ærede Medlem ved ogsaa nok, da han sikkert tidligere som Finansminister har fulgt Statsbanerne med Interesse fra Maaned til Maaned, at Februar er en daarlig Trafikmaaned. Det er ikke en Maaned, man kan stole paa. Man maa være forbedret paa, at den ikke giver noget godt Resultat. Vi nærmer os nu saa stærkt Udgangen af Finansaaret, at Statsbaneledelsen vel nok allerede kan gøre sig en Forestilling om det endelige Resultat, og efter hvad jeg netop i Gaar har erfaret, venter man, selv efter at de lovbefalede Afskrivninger er foretaget, et ganske vist kun meget lille Overskud, men dog et Overskud. Derved er vi omsider kommet om Hjørnet, kommet bort fra de store aarlige Underskud og til, at Statsbanerne i Virkeligheden kan bære sig. Det næste Maal maa være dette at stræbe hen til at sikre sig en passende Forrentning. Der er ogsaa al mulig Udsigt til, at i det Finansaar, vi gaar i Møde, Finansaaret 1923—24, vil Resultaterne blive bedre. Dels er der nogen Opgang i Næringslivet, hvilket bedst viser sig ved en stærk Nedgang i Arbejdsløsheden, dels er der ogsaa visse Udgifter, der bliver mindre, særlig paa Grund af Dyrtidstillæggets og Konjunkturtillæggets Nedgang og for øvrigt paa Grund af den fremadskridende Besparelse af Personel, idet der sker adskillige Personelbesparelser, efterhaanden som der bliver ledige Pladser. Jeg ser altsaa saaledes paa Statsbanernes Chancer — og for øvrigt gælder disse Bemærkninger til en vis Grad Statsvirksomhederne i det hele —, at vi er kommet ud over Underskudsperioden, at vi er i en Balanceperiode, og at vi uden at være sangvinske kan sige, at vi gaar hen imod en Forrentningsperiode.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) mente, at en enkelt Bemærkning i Motiverne ikke rigtig passede. Jeg vil heller ikke paastaa, at jeg vilde have

gentaget den, hvis Forslaget var fremkommet nu, men det passede meget godt den 30. Januar. Da var Forholdene, som der staar i Motiverne, men man kan, som det forekommer mig, at det ærede 18de landstingsvalgte Medlem ogsaa indrømmede, ikke sige, at Obligationskurserne er daarligere, de er noget vigende, men paa ingen Maade daarlige. Jeg mener vedblivende, at Forholdene ikke er daarlige, om end heller ikke særlig gunstige for saadanne Obligationer. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds mente, at jeg havde glemt dette Lovforslag. Nej, saa flotte er Tiderne ikke, at en Finansminister har Raad til at glemme en Lov, der kan give ham 10 Mill. Kr. aarlig i 3 Aar. Jeg har ogsaa erindret om Lovforslaget overfor Finansudvalgets højtærede Formand. Han svarede mig, at det jo var meget ønskeligt, om Lovforslaget kunde blive vedtaget med alle Partiers Stemmer, men man var ikke parat dertil endnu. Man vilde se, hvorledes Balanceforholdene udviklede sig. Jeg tænker, at han hermed tænkte paa Konjunkturtillægget og forskellige andre Ting. Kort sagt, det havde ikke kunnet samle alle Partier før paa et saa sent Tidspunkt, som det nu er sket. Jeg havde naturligvis hellere set, at det var sket før.

Jeg har allerede besvaret nogle af de Bemærkninger, som det ærede 18de landstingsvalgte Medlem fremkom med, men der er endnu et Punkt, jeg maa nævne. Det ærede Medlem beklagede, at dette Lovforslag ikke var kommet før, men det kommer jo som et Led i de finansielle Foranstaltninger, der er blevet nødvendiggjort ved det overordentlig store Svind i Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten, som den afsluttede Ligning udviser. Jeg er ikke sikker paa, at dette Forslag, hvis det var fremkommet før, havde haft den Baggrund, havde vundet den Tilslutning, det nu har. I hvert Fald staar det faktisk i Forbindelse dermed. Det ærede Medlem frygtede for, at der vilde blive for stort et Udbud paa een Gang, men Finansministeren er jo stillet aldeles frit indenfor det enkelte Aar med Hensyn til Udstedelsen af disse Obligationer, og det er naturligvis Mening, som ogsaa den højtærede forhenværende Finansminister vil kunne tænke sig, at anbringe nogle af Obligationerne paa faste Hænder, i Statsanstalten, Forsikringsselskaber o. s. v., og det vil kunne ske efterhaanden. Jeg tror ikke, man behøver at frygte for nogen stærkt forstyrrende Indgriben i Obligationsmarkedet. — I øvrigt takker jeg endnu en